

RGC

MAGAZINE

PAG. 4

THE RED HOT CHILI PEPPERS

PAG. 8

METALLICA

PAG. 15

Calculatorul.. MULTIEFFECT

CONCURSUL ANULUI

PAG. 12

CAȘTIGI UN FENDER STRATOCASTER PE BUNE!!!

DIN CUPRINS:

PAG. 2 Jimi Hendrix
...istoria începe aici

PAG. 3 ANGUS YOUNG

PAG. 6 ISTORIA SINTETIZATOARELOR

PAG. 11 BLUES FĂRĂ LIMITE

PAG. 14 RECOMANDĂRI RGC

PAG. 17 NU-METAL
între extazul muzicii
și pierderea în tehnicitate

PAG. 18 GUITAR TAB
ADI MANOLOVICI GRUP
- Înger și Demon -

PAG. 19 SOLO GUITAR TAB: GUNS 'N ROSES - Don't cry -

Jimi Hendrix

...istoria incepe aici

Și uite așa, Jimi Hendrix începe să își caute oameni, care să se alăture formației. În scurt timp, i-a "recrutat" pe Keith Goldstein și Kauffman, pe Terry Noel și pe Paul Caruso. În timp ce încerca să se impună ca șeful formației, Jimi devenise un personaj cunoscut pe străzile din Village. Cu timpul au început să dea mici concerte prin cluburile locale. Membrii formației, au încercat să îl convingă să devină și vocal, dar acesta i-a refuzat cu desăvârșire. După un timp, Jimi a acceptat să devină vocal, văzând că nu era foarte greu. Kim King (chitarist la formația "Lothar & The Hand People" și mai târziu asistentul lui Eddie Kramer la "Electric Lady Studios"), povestește cum într-o zi, la un Jam Session, Jimi brusc a început să cante niște acorduri, nimeni neștiind despre ce era vorba. Cu toate că repetau asta în fiecare zi, nimeni nu știa despre ce era vorba. Peste câteva luni, aveau să afle, că acele acorduri, aparțineau marelui hit "Hey Joe", abia lansat în Anglia. Conform spuselor Lindei Keith, Jimi lucra din greu la compunerea unor piese de blues, printre care și "Red House". Vrand să-l scoată din anonimat pe Jimi, acesta a plecat într-un turneu R&B. În acest turneu, Jimi s-a întâlnit cu Andrew Loog Oldham (managerul trupei Rolling Stones). În scurt timp, Jimi, a reușit să obțină o audiție la acesta. "Înarmat" cu un Fender Stratocaster, Jimi a dat tot ce avea mai bun în fața lui Oldham, dar acesta l-a refuzat, considerându-l un nebun. Complet dezolați, Linda și Kauffman, l-au întâlnit pe basistul grupului "The Animals", Chas Chandler. Din vorbă în vorbă, Chandler a spus că ar vrea să își încerce norocul în producția de discuri. Auzind acestea, Linda i-a spus de Jimi Hendrix. Chandler a promis că îi va acorda o audiție. Ajungând în New York, Chandler întâlnește un prieten, care îi cântă melodia "Hey Joe" în varianta lui Tim Rose. Auzind cântecul, Chass spune că atunci când va ajunge în Anglia, trebuie să găsească un artist cu care să înregistreze acest cântec.

La audiție, Hendrix a început printr-o pură întâmplare, cu "Hey Joe". După audiție, Chass i-a spus ca el urmează să plece în New York, pentru că are un ultim turneu cu "The Animals", dar după aceea va reveni în Anglia, și îl va lua pe Jimi cu el, să se apuce de treabă.

Zis și făcut. Jimi părăsește trupa "Blue Flames" și pornește cu Chandler înspre Londra. Cam după o săptămâna după ce a ajuns la Londra, Chandler începuse demersurile pentru a-i stabili statutul de "noutate" lui Jimi. Cam pe la sfârșitul lui septembrie, fără să fi făcut vreo repetiție, Jimi și Chandler, au dat nas în nas cu Jack Bruce și Eric Clapton la Cromwellian Club. Cei doi înființaseră de curând grupul "Cream". După o conversație scurtă, Chass Chandler aranjase cu aceștia un Jam Session (cu Jimi Hendrix) peste câteva zile.

În cluburile Londoneze era agitație mare, deoarece grupul "The Animals" începuse să-și caute membri noi. La o zi după audiție, venise un puști cu o tunsoare asemănătoare cu cea a lui Jimi, pentru a se înscrie la postul de chitarist. Chass Chandler îi răspunde că deja au găsit un chitarist. Dar lui Chass îi veni o idee, și îl întreba dacă nu vrea să cante la bass, împreună cu Jimi Hendrix. Noel Redding răspunde că ar face orice, pentru că este falit. Redding nu mai cântase niciodată la bass, dar în acea zi, evoluase perfect, pe placul lui Jimi. Așa ca au aranjat o întâlnire pentru a doua zi.

Acum, Jimi și Chandler, erau în căutarea unui baterist. Aveau de ales între Mitch Mitchell și Anysley Dunbar. Au început să repete niște melodii precum Johnny B. Goode și Have No Mercy (cu Mitch Mitchell). Într-o seară, pe când se aflau la un club numit Blaises, Jimi s-a urcat pe scenă pentru un jam, alături de Brian Auger. În timp ce se aflau acolo, Chass Chandler începuse să discute cu Johnny Hallyday, cântărețul francez și cu tatăl lui, Lee, care i-a spus că Johnny urmează să plece într-un turneu. Aceștia l-au întrebat pe Chass, dacă Jimi are formație, pentru că au nevoie de încă o formație în concert. Chass a spus că da, mințindu-l. Astfel, erau nevoiți să aleagă un baterist. Așa că au dat cu banul. Au fost norocoși, pentru că ieșit Mitch Mitchell. Astfel, având formația completă (Jimi Hendrix - Chitara & Voce, Noel Redding - Bass și Mitch Mitchell - Tobe), au plecat în turneu, dar nu înainte de a găsi un nume pentru formație. După multe încercări, Chass Chandler a propus numele "Experience". Jimi și ceilalți membri au fost de acord.

ANGUS YOUNG

Cel mai energic și expresiv chitarist din lume în viziunea unora. Angus McKinnon Young s-a născut la Glasgow, Scoția, pe data de 31 martie 1955, chiar dacă Atlantic Records i-au schimbat data nașterii în 1959 pentru a-l face să pară mai "Young" (tânăr). Dar el nu a ajuns dintr-o dată în top, ci i-au trebuit mulți ani de studiu, și mult sprijin din partea fraților săi mai mari, Malcom și George.

În anii '60, familia Young s-a mutat în Australia, în timp ce britanicii intrau în istoria rock'n'roll-ului.

La vârsta de 15 ani, dată fiind lipsa lui de interes, s-a lasat de școală și s-a angajat ca tipograf la o revistă pornografică cu conținut moderat, numită "Ribald".

Timp de un an, Angus, plin de ambiție, prin prisma faptului că a abandonat școala, a repetat continuu, cântând cu prietenii, acasă sau la petreceri școlare. O mare parte din educația sa muzicală a fost doar încercarea reușită sau eșuată.

Până la vârsta de 11 ani, a frecventat un curs de chitară, dar până la urmă a ales să învețe singur, după care el și fratele său mai mare încearcă să intre în componența unor formații.

Malcom a înființat mai multe formații "de garaj", multe neavând succesul dorit, iar în 1971, s-a alăturat unei formații numite "Velvet Underground". Pe celălalt plan, Angus a alcătuit formația numită "Tantrum", care începuse să se prăbușească cu o viteză din ce în ce mai mare. La debutul lor, care nu a fost unul plăcut, Angus s-a împiedicat de un cablu și încercând să rămână în picioare, a "interpretat", din greșeală, una din numeroasele sale manifestări corporale, făcându-și chitara să "țipe", și alerând fără oprire pe scenă. Aceste fapte au atras atenția multor oameni asupra sa, și aceste "scene" au fost singurele din prestația de debut a lui "Tantrum" care au adus aplauze și ovații din partea publicului.

Imediat după debutul lor, "Tantrum" s-a destrămat. Angus a povestit această întâmplare și fraților săi, iar Malcolm l-a invitat să se alăture în formația pe care o "asambla" în momentul respectiv. Angus a răspuns fără ezitare, și în 1973 au pus bazele primei lor formații care avea să fie cea mai mare formație australiană a tuturor timpurilor.

Istoria lui Angus continuă în numărul următor.

Angus, împreună cu Malcom, au fost introduși în "peisajul" rock'n'roll-ului de către fratele lor mai mare, George. Acesta a fost un mare star australian în anii '60, într-un grup numit "The Easybeats". Iar în 1966 avea să plece într-un turneu numit "Friday On My Mind", împreună cu trupa, care a făcut furori în întreaga lume.

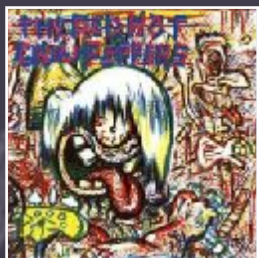
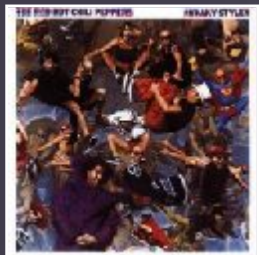
Angus a cântat pentru prima oară la chitară la vârsta de nouă ani. În următorii ani a cântat pe chitara fratelui său, Malcom, până când mama sa i-a găsit o chitară acustică ieftină pe care să și-o poată permite.

Turneul celor de la "The Easybeats" și-a lăsat amprenta asupra celor doi mezinii, iar George nu a reușit să scape nepedepsit deoarece frații săi mai mici îi cereau sfaturi tot timpul când era acasă.

De atunci Angus și Malcom, au început să studieze chitara, fiind fascinați și influențați de celebri cântăreți de blues ca Muddy Waters, Chuck Berry sau staruri britanice ca "Rolling Stones" și "The Who".

THE RED HOT CHILI PEPPERS

Puține trupe rock ale anilor 80 au depășit atât de multe bariere muzicale și au fost atât de originale ca și **Red Hot Chili Peppers**. Au creat un nou stil muzical "molipsitor" combinând funk-ul cu punk rock-ul, adăugând pe deasupra și o stare de spirit scenică foarte dinamică.

Originile trupei constau în prietenia a 3 camarazi ai liceului Fairfax High School, Anthony Kiedis, Michael Balzary și Hillel Slovak, la sfârșitul anilor 70/începutul anilor 80. În timp ce Balzary și Slovak dădeau dovadă de mult talent muzical (la trompetă și respectiv chitară), Kiedis s-a concentrat asupra poeziei și actoriei pe parcursul liceului. În tot acest timp, Slovak l-a învățat pe Balzary să cânte la bass, apoi duo-ul l-a încurajat pe Kiedis să înceapă să-și pună poezia pe muzică ceea ce imediat a și făcut. Influențați la greu de înfloritoarea scenă punk din L.A. (the Germs, Black Flag, Fear, Minutemen, X, etc.) ca și de cea funk (Parliament-

Funkadelic, Sly & the Family Stone, etc.), trio-ul a început să repete cu alt prieten, toboșarul Jack Irons, ceea ce a dus la formarea trupei "Tony Flow and the Miraculously Majestic Masters of Mayhem",

Începând cu anul 1983, Balzary e cunoscut sub numele de "Flea", iar numele trupei se schimbă în Red Hot Chili Peppers. S-a răspândit repede vestea despre noua trupă, ceea ce le-a adus un contract cu EMI. Dar înainte ca the Chili Peppers să înceapă lucrul, Flea și Kiedis se confruntă cu o mare dezamăgire când atât Slovak, cât și Irons îi anunță că părăsesc trupa pentru a se concentra mai bine asupra celelaltei trupe în care activau, What Is This. Odată înlocuiți cei 2 membrii, acum cu Jack Sherman (chitară) și Cliff Martinez (tobe) își fac debutul în 1984. Lipsa celor doi membrii originali face ca albumul lor de debut să nu cuprindă în totalitate starea lor de spirit manifestată pe scenă. Deși acest album nu a avut vânzări însemnate, grupul a continuat lucrul. În 1985, Slovak și Irons se reîntorc și astfel apare albumul "Freaky Styley", produs de George Clinton. Cu totuși că albumul a fost o îmbunătățire față de predecesorul său, îi lipsea acea scânteie, problemă care va fi rezolvată odată cu albumul din 1987, "The Uplift Mofo Party Plan". Albumul a fost primul care a reușit cât de cât să facă o impresie, ajungând în topuri, urmat apoi de "The Abbey Road EP", în 1988. Dar cum lucrurile începeau să meargă foarte bine pentru the Peppers, Slovak moare de la o supradoză de heroină pe 25 iunie 1988.

În încercarea de a trece peste moartea lui Slovak, copleșit de suferință, Irons părăsește pentru a doua și ultima oară trupa, în timp ce Kiedis (care se lupta deasemenea cu drogurile la momentul respectiv) și Flea decid să meargă mai departe. Cum colaborările cu chitaristul de la Parliament, Blackbird McKnight și bateristul de la Dead Kennedys, D.H. Peligro, nu merg, duo-ul îi ia pe John Frusciante și Chad Smith. Se pare că noua formulă are rezultate odată cu albumul "Mother's

THE RED HOT CHILI PEPPERS

Milk" și cu difuzarea videoclipurilor la MTV "Higher Ground", cover după Stevie Wonder și "Knock me down,cântec despre prietenul lor Slovak. Grupul presimțea că următorul album va fi cel mai important și cel mai plin de succes așa că s-au mutat cu producătorul Rick Rubin într-o casă transformată într-un studio de înregistrări unde au lucrat la "Blood Sugar Sex Magik". Albumul a devenit repede un mare succes în septembrie 1991, având vânzări de peste 7 milioane de copii numai în SUA, datorită hit-urilor "Give It Away" și mai ales "Under the Bridge", primul single al grupului care a ajuns în Top Zece.

Însă nu toate erau bune și frumoase pentru Red Hot Chili Peppers. Ca și predecesorul său, Frusciante avea probleme cu drogurile, părăsind trupa în mijlocul turneului din 1992. Luați pe nepregătite, cei 3 recurg la Arik Marshall și își fac apariția la Lollapalooza II în vară. Când trupa se întoarce în studio pentru a lucra la cel de al șaselea album, deja era evident că Marshall nu își avea locul în trupă și este înlocuit de Jesse Tobias. Înainte ca Tobias să se pună pe înregistrat, pleacă și el din trupă, locul fiindu-i

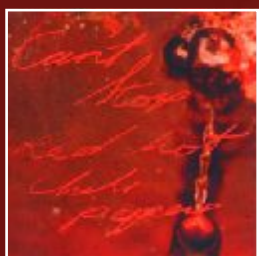
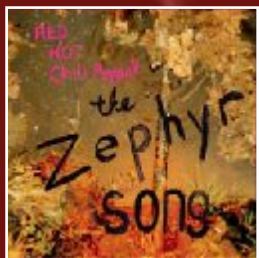
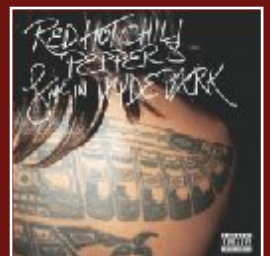
luat de chitaristul Dave Navarro de la Jane's Addiction. După o întârziere de aproape 4 ani, the Peppers lansează "One Hot Minute" în 1995. Deși în mare este un album foarte bine realizat, nu reușește să se ridice nivelului predecesorului album și devenea din ce în ce mai evident că Navarro nu se integra în grup atât de bine pe cât se spera și astfel părăsește trupa la începutul anului 1998.

După ce a plecat din grup, Frusciante a lansat câteva albume solo cam obscure cum ar fi "Niandra Ladies" (1995), "Usually Just a T-Shirt" (1995) și "Smile From The Streets You Hold" (1997), însă tot circulau zvonuri cum că el ar fi fără casă, falit și cu o dependență acută de droguri. Imediat ce s-a internat într-o clinică de dezintoxicare și a scăpat de toată negativitatea din interiorul său, Frusciante a acceptat fără să stea pe gânduri invitația de a se întoarce la Chili Peppers. Albumul de reuniune a grupului din 1999, "Californication" a demonstrat că este încă un succes enorm al trupei, reconfirmându-i pe the Chili Peppers ca una din cele mai bune trupe de rock alternativ, având vânzări de peste 15 milioane de unitați în întreaga lume.

Trupa a avut o mică apariție în Fishbone's Psychotic Friends Nuttwerx înainte de a pleca în turneul de promovare al albumului. În următoarele luni trupa a tot fost implicată în fel și fel de situații bizare și controversate. Mai întâi, refuzul acestora de a cânta piese de pe "One Hot Minute" în timpul turneului a fost o decizie deloc înțeleaptă față de fani și mai ales pentru Dave Navarro. Apoi, au reaprins un conflict personal dintre Kiedis și cântărețul Mike Patton de la Mr.Bungle, refuzând să cânte o serie de concerte din Europa alături de Mr.Bungle. Patton a răspuns cu un show "tribute" pentru the Peppers, unde Bungle a luat în derâdere mișcările scenice ale acestora, s-a prefăcut că inhalează heroină și l-a imitat pe Kiedis făcând comentarii despre Patton. Deasemenea, the Peppers au participat la festivalul Woodstock din 1999, unde prestația lor a fost primită cu bucăți de cauciuc ars și o grămadă de batjocoriri. Turneele cu Foo Fighters și Pearl Jam nu le-a cauzat dificultăți, dar au renunțat să mai continue după ce o oprire plănuită în Israel a fost anulată datorită unor probleme de securitate. S-au întors în studio în Noiembrie 2001, iar până în vara lui 2002, aveau un nou album de lansat, "By The Way", cuprinzând hit-uri ca "Universally Speaking", "By The Way", schimbări complexe de acorduri, armonii și "a range of textures from bubblegum pop to mariachi band and nods to The Beach Boys and The Beatles."

Trupa, în diferite formule, este împreună de aproape 22 de ani și au evoluat muzical foarte mult. Flea zice : "Pe atunci nu ne prea păsa, dar de-a lungul anilor ne-am îmbunătățit. Am învățat din greșelile noastre și am păstrat doar ce era bun. Nu sunt multe trupe care au procedat așa."

by Iulia (rhcp_guitarist)

THE SYNTH PAGE

ISTORIA SINTETIZATOARELOR

Inspirat de articolul început în primul număr al revistei RGC despre istoria chitărei, m-am gândit să vă scriu și eu un articol, cu siguranță interesant pentru voi, și anume, istoria sintetizatorului și de ce nu, despre influența chitării asupra construcției acestor instrumente extraordinare, aflate cumva la intersecția dintre artă, electronică, acustică, fizică și dorința noastră evidentă de a ne exprima. Cum suntem probabil cea mai gălăgioasă specie de pe Terra și poate din Univers, sa încercăm împreună să înțelegem această artă destul de nouă, arta zgomotului sau ...

NOISE ART

Ca mai toate marile invenții, totul a început din întâmplare pe la 1870 atunci când Elisha Gray, unul din inventatorii telefonului* a descoperit că poate controla vibrația dintr-un circuit electromagnetic, inventând astfel un oscilator care genera o singură notă. Supranumită "Musical Telegraph" această invenție a dotat cam prea multă vreme telefoanele fixe din România, adică acele clopoșele de metal ... să mai zică cineva că românii nu aveau scule. Deasemenea a atașat un difuzor format dintr-o membrană care vibra într-un câmp magnetic, făcând astfel posibil ca vibrația să fie auzită. În anul 1876 el a reușit să creeze instrumentul în sine ... dar să vedem ce s-a întâmplat între timp.

În Anglia anilor 1899 compania care se ocupa de iluminarea străzilor cu ajutorul unor lămpi pe bază de carbon avea o mare problemă ... acestea erau prea gălăgioase. Au angajat atunci un fizician pe nume William Du Bois Duddell ca să rezolve problema. Acesta a descoperit că alternând voltajul, lampa scotea sunete de tonalități diferite. A atașat atunci niște clape (spre bucuria mea ... de ce nu a pus corzi nu știu, dar cred că de asta s-a bucurat Hendrix) construind astfel primul instrument muzical electronic care putea fi auzit fără să se folosească sistemul de telefonie, adică amp/difuzor. Duddell cu al lui "Singing Arc" a început să-și prezinte instrumentul prin Anglia dar din păcate această invenție nu prea a prins la publicul larg. Mai târziu el a recunoscut că dacă se atașa o antenă la "Singing Art" acesta ar fi devenit un emițător radio ... interesant nu?

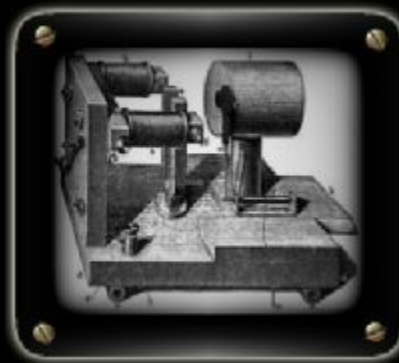
Au urmat și alte invenții sau modificări, în general mecanice, aduse instrumentelor existente în acea vreme. De remarcat fiind, de data aceasta, artistul Luigi Russolo care creează în 1931 pianul enarmonic "Enharmonic Piano" sau "Intonorumori" 1913 și "Rumorarmonio" 1922 care erau niște cutii de lemn dotate cu o pâlnie metalică mare (gen difuzor goarnă) și o membrană tratată chimic. Acestea acordate sau poziționate corespunzător captau sunetul pianului sau ale instrumentelor de suflat și generau prin vibrație mai mult de 10 note cu tot cu semitonuri și sferuri de ton. Acest muzician (și pictor) futurist inițiază și pune bazele teoretice și filozofice ale unui nou concept muzical Art of Noise** care a trezit interesul sau a inspirat artiști ca John Cage, Ravel sau Edgard Varçse, cel din urmă fiind probabil reprezentantul cel mai de seamă al curentului avantgarde.

Dar să ne întoarcem totuși la instrumentele electronice fiindcă trebuie să vorbim despre ceva întradevăr mare ...
BIG MAMA!

*spun asta fiindcă se pare totuși că Antonio Meucci, cu destul de multă vreme înainte, inventase telefonul și oricum istoria îl recunoaște ca inventator pe Alexander Graham Bell care s-a prezentat la biroul de invenții cu o oră înaintea lui Gray.

** http://www.obsolete.com/120_years/machines/futurist/art_of_noise.html

TELHARMONIUM

... cuvântul acesta vă sugerează cumva ceva mic, un instrument micuț să cânti cu el pe la petreceri? Ați ghicit, avea 7 tone (în prima versiune) și a fost un pas mare către ceea ce știm noi astăzi că ar trebui să facă un instrument electronic ... polifonie 36 de note pe octavă la o frecvență de 40 - 4000 Hz, cromatism sau imitarea altor instrumente.

Inventat în SUA de Thaddeus Cahill în anul 1901 (inspirat probabil de un instrument ce se numea "Choralcello" și creat între anii 1888-1909 de Melvin Severy) Telharmonium sau Dynamophone producea sunete cu ajutorul unor motoare dinamo-electrice și aducea mai mult cu o uzină electrică.

Ideea lui era să distribuie muzica prin rețeaua de telefonie în hoteluri, restaurante sau case particulare ... pe bază de abonament. Afacere nu glumă ... mai ales că a și reușit. CUM? ... SPONSORIZĂRI !

Telharmonium 2 a fost un pic mai mare ... 200 de tone greutate la doar 18 metri lungime, 2000 de întrerupătoare electrice și a costat nu mai puțin de 200.000 \$. Cum o fi să lucrezi într-un sintetizator? Norocul meu că au dat faliment în 1914 și nu au început producția de serie. Din păcate nu s-a păstrat nici o înregistrare audio a acestui instrument. Atunci când a brevetat invenția, Cahill a folosit pentru prima dată cuvântul sintetizator. Dacă vreți să aflați mai multe despre acest instrument accesați acest link: <http://www.synthmuseum.com/magazine/0102jw.html>

De aici și până la concertele extraordinare ale Pink Floyd, până la inconfundabila muzică a lui Vangelis, până la solourile de Hammond din concertele Deep Purple, până să găsim lămpi de schimb la amplificatoarele noastre ... hai să ne aducem aminte de acei oameni minunati care ne-au dăruit munca lor ... creatorii de instrumente muzicale. Voi încerca în numerele viitoare ale revistei, să vă vorbesc despre alte instrumente care au făcut istorie ... Thérémin, RCA Mark, Hammond, Moog, Kurzweil ... sper să vă placă și să priviți cu alți ochi instrumentele pe care cântați.

THE SYNTH PAGE

METALLICA

Metallica, cea mai bună și mai consistentă trupă de heavy metal a tuturor timpurilor, s-a "născut" în anii '80. Formată de către actualul toboșar al trupei, Lars Ulrich (născut pe 26 decembrie 1963 la Copenhaga, Danemarca) și actualul vocal/chitarist James Alan

Hetfield (născut pe 3 august 1963 în SUA) după ce amândoi, separat, au dat anunțuri în rubrica de publicitate a ziarului american "The Recycler". Au înregistrat primul album demo "No Life 'Til Leather", cu Lloyd Grand (chitară), care urma să fie înlocuit de David Mustaine (născut pe 13 septembrie 1961 în La Mesa, California, SUA), acesta, datorită relației sale nesatisfăcătoare cu cei doi membri fondatori, părăsește formația, urmând ca Jef Warner (chitară) și Ron McGovney (chitară-bas), să aibă și ei o scurtă tangență cu formația.

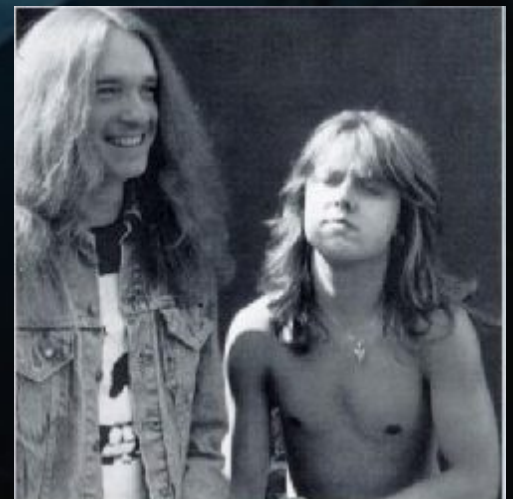
La sfârșitul anului 1982, Cliff Lee Burton (născut pe 10 februarie 1962, în SUA), la chitară-bas, a intrat în trupă, și a cântat prima oară cu Metallica pe 5 martie 1983. Mustaine a plecat pentru a forma altă formație, Megadeth, și a fost înlocuit de către Kirk Hammett (născut pe 18 noiembrie 1962, San Francisco, California, SUA), acesta cântând înainte în Exodus, astfel atrăgându-le atenția membrilor lui Metallica asupra sa. Acesta a cântat prima oară cu Metallica pe 16 aprilie 1983.

Primul album, numit "Kill 'Em All" (foto), a fost lansat la sfârșitul anului 1983, după acesta, urmând niște turnee cu ajutorul cărora și-au făcut reputație în SUA și Europa. Acesta a servit ca exemplu pentru un nou gen de metal. Aceștia erau în turneu cu formații noi de heavy metal britanic, Raven și Venom, în timp ce Music for Nations au semnat pentru distribuția albumului în Europa. Cu toate că următorul album, "Ride the Lightning", nu a fost la fel de bine vândut, albumul din 1986, "Master Of Puppets" a fost cel care evidențiat

apetitul epic al celor de la Metallica. Pe data de 27 septembrie 1986, undeva în Suedia, în timpul unui turneu, noaptea, autocarul lor s-a răsturnat, acest lucru a costat viața basistului, Cliff Burton.

După moartea lui Burton, trupa a continuat să lupte, iar cei trei membrii rămași l-au "recrutat" pe Jason Newsted (născut pe 4 martie 1963), de la Flotsam And Jetsam. Newsted a cântat primul concert cu cei de la Metallica pe data de 8 noiembrie 1986. Parteneriatul original dintre Ulrich și Hetfield, a rămas, responsabil pentru versurile și direcția muzicală a trupei. Primul album lansat în această alcătuire a fost un EP - "Garage Days Re-Revisited" o colecție de cover-uri după melodii ale unor trupe ca Budgie, Diamond Head, Killing Joke sau The Misfits, care a folosit și ca o listă cu trupele care au influențat Metallica.

Sesiunea pentru următorul album "...And Justice For All" începuse, iar albumul a fost lansat în august 1988. Albumul a conținut mai multe momente spectaculoase, unul a fost când melodia "One" a intrat în US Top 40 și în UK Top 20 single, iar a doua, o explozie, care amenința de

ceva timp, s-a întâmplat în sfârșit, iar albumul a ajuns pe locul 6 în topuri, și a fost nominalizat la premiile Grammy pentru Best Metal/Hard Rock Album. În acel moment, Metallica i-a dat la o parte pe cei de la Van Halen din lista de participanți la festivalul "Monsters Of Rock", și apoi au început într-un turneu mondial. Atunci a fost și momentul debutului lor video, cu videoclipul aceleiași melodii, "One", care a fost cu siguranța cel mai "anti" videoclip al timpului său.

În 1991 Metallica a lansat albumul auto-intitulat "Black Album" (foto), și și-au văzut popularitatea crescând imens. Cu noul

producator, Bob Rock, cu acest album a venit o mică schimbare, cu melodii mai scurte și un sunet mai amplu și mai clar. Albumul a urcat direct pe primul loc, unde au staționat mai multe săptămâni la rând și a ajuns să fie vândut în 15 milioane de exemplare în întreaga lume. După aceasta, trupa a avut turnee timp de aproape 3 ani.

Au trebuit să treacă aproape 4 ani până când următorul album Metallica "a văzut lumina zilei" în 1996. Acesta s-a numit "Load", și a fost înregistrat într-un studio din California, fiind cel mai lung album al lor de până atunci, având 14 piese cântate într-un stil diferit de cel de până atunci. Produs tot de către Bob Rock, materialul a fost liber, puternic și eclitic, cu un sunet agresiv. Din acea sesiune au ieșit atât de multe piese încât a fost nevoie de încă un album, numit "ReLoad", pentru a le putea include pe toate. Albumul a fost lansat în 1997, cu un an mai târziu decât precedentul album. Turneu pentru "Load" a fost foarte spectaculos, prezentând un sunet inovator, cascadorii și spectacole de mai mult de 2 ore. Orice îndoieli ale oamenilor au fost spulberate ușor, și cum "Load" nu a putut ajunge la înălțimea albumului "Black Album" din punct de vedere al numărului de albume vândute, a ajuns un album plin de succes.

În 1998, au intrat din nou în studio pentru a înregistra încă 11 cover-uri noi. Electric, incitant și crud, dublu discul "Garage Inc." a fost un album grozav care le aducea fanilor aminte că sufletul celor de la Metallica stă în muzică nu în succes. Acest lucru a fost demonstrat din nou în 1999, când cu ajutorul compozitorului Michael Kamen, Metallica a colaborat cu Orchestra simfonică din San Francisco pentru a pune în alta lumină muzica clasică. Mințile oamenilor au fost spulberate în două nopți din aprilie 1999 în "Berkeley Community Theatre" unde cântece ca "Master Of Puppets" sau "One" au dat instrumentelor simfonice șansa să explodeze în spațiile libere și să le umple cu o putere mai mare decât până atunci. Înregistrând cele două evenimente, audio și video, Metallica a scos pe piață un dublu disc și un DVD "S&M" (Symphony & Metallica), la sfârșitul anului 1999, marcând un alt segment important în istoria muzicii.

În vara anului 2000, Metallica a făcut pași spre stabilirea libertății față de convenții, dovedind că este posibil să îți începi propriul turneu fără a promova un

album nou. "Summer Sanitarium" a fost un mare succes al lor, și s-a anticipat că trupa va intra din nou în studio.

Anticiparea fanilor a fost înlocuită cu teamă la începutul lui 2001 când basistul, Jason Newsted, a ieșit din formație. Motivul plecării lui Newsted nu a fost o singură problemă sau o ceartă între componentii trupei, ci au fost probleme acumulate pe parcursul anilor în care acesta a făcut parte din Metallica.

În acel moment trupa a realizat că trebuie să muncească la relațiile personale dintre ei, și au petrecut prima parte a anului 2001, descoperindu-și laturile personale din studio și din afara lui. Apoi și-au deschis un magazin într-o fostă baracă militară numită "The Presidio", și s-au hotărât să nu se grăbească în găsirea unui nou basist, și au ales să îl folosească pe Bob Rock pentru a cânta părțile de bas.

În vara anului 2001, James Hetfield a ajuns într-o perioadă a vieții în care a simțit că trebuie să se reabiliteze, să se odihnească și să se nu se concentreze numai asupra continuării ci și a înfloririi sale pe plan muzical. Cu această ocazie, toți membrii trupei au plecat într-o călătorie a cunoașterii propriei persoane, trupa și viețile lor împreună ca formație și ca ființe umane. Rezultatele au fost bune, când s-au reunit în primavara lui 2002 au avut mai mult respect și mai multă apreciere unul față de celălalt decât cât au avut până acum. Și în sfârșit erau pregătiți să scoată un nou album.

Imediat ce s-au mutat în noul lor sediu, "The Presidio", s-au apucat de noul album, cu Bob Rock la chitară-bas, album care avea să se cheme "St. Anger". Noul material avea să fie crud, dur dar și pasional. În toamna lui 2002, s-au hotărât să caute un basist nou, și după câteva audiții, l-au ales pe Rob Trujillo care a cântat cu Ozzy și în Suicidal Tendencies. După aceasta, Metallica a înregistrat și lansat albumul "St. Anger". A urmat realizarea a videoclipuri pentru 3 piese de pe acest album, "St. Anger", "Frantic" și "The Unnamed Feeling", iar apoi au plecat într-un turneu de promovare a albumului, prima oară când au cântat live cu noul basist, care s-a comportat excelent pe scenă. Metallica o să ajungă la un nou nivel, unul mai înalt...iar această poveste, sigur va continua...

BLUES FĂRĂ LIMITE

Cuvântul **BLUES** provine din limba engleză și definește, în principiu, o stare de depresie sau melancolie, adesea folosit cu "The". De asemenea el definește un stil de muzică provenit din vechile melodii sud-african-americeane și este de obicei recunoscut prin ritmul 4/4 sacadat, prin structura de 12 măsuri și versuri de câte 3 linii în care a doua este identică cu prima;

"Blues-ul este o exprimare a furiei în fața rușinii și umilinței"

B.B. King.

Pentru început vom arunca o privire asupra structurii de 12 măsuri, esențială în interpretarea melodiilor de blues și nu numai. Blues-ul în 12 măsuri este cea mai cunoscută și cea mai cântată formă de blues. În această lecție vom vorbi numai de blues-ul major, din două motive simple, lăsând ca blues-ul minor să fie discutat cu altă ocazie: blues-ul major a apărut

primul și a stat la baza jazz-ului și a altor genuri muzicale și al doilea motiv este că mari artiști de astăzi ca BB King, John Lee Hooker, etc. cântă aproape numai blues-ul major. Blues-ul în 12 măsuri are 3 secvențe, fiecare de câte 4 măsuri. Cele 3 secvențe pun în valoare pe rând treptele de bază a tonalității : TONICA, SUDDOMINANTA și DOMINANTA. Este bine de știut că în blues, în cel major mai ales, septima mică se adaugă fiecărui acord folosit aproape fără excepție. Aveți mai jos un exemplu al blues-ului de baza în 12 măsuri, unde fiecare secvență este separată prin slash-uri iar cifrele romane simbolizând acordurile treptelor respective din tonalitate:

--1-- --2-- --3--
 I7-I7-I7-I7 // IV7-IV7-I7-I7 // V7-IV7-I7-I7

(I= TONICA(nota inițială, care dă și numele gamei);
 IV= SUBDOMINANTA(cvarta gamei) ;
 V= DOMINANTA(cvinta gamei))

Fiecare blues are schema lui și aceasta se poate modifica în interiorul lui după melodie.

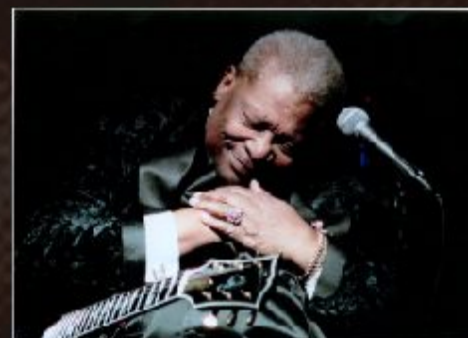
Exemplu:

1 2 3 4
 E-/-/-/ : E-/-/-/ : E-/-/-/ : E7-/-/-/ :
 5 6 7 8
 A7-/-/-/ : A7-/-/-/ : E-/-/-/ : E-/-/-/ :
 9 10 11 12
 B7-/-/-/ : A7-/-/-/ : E-/-/-/ : E-/-/-/ :

EXEMPLIFICARE - FIȘIER MIDI - CLICK AICI

Există și scheme mult mai complicate decât cele arătate aici, ele folosindu-se în melodii cu tempo mai lent, având multe schimbări de acorduri, apropiindu-se de jazz. În schimb la blues-urile foarte ritmate, schema de bază nu suferă aproape nici o schimbare.

Un astfel de exemplu sunt melodiile de Rock'n'Roll care folosesc aproape aceeași schemă și un tempo alert.

CONCURSUL

Dacă da (și cine n-ar vrea?!), citește mai jos cum, participând la acest concurs organizat de **rgc.ro** și **Manuel Savu (Trupa)**, poți câștiga o chitară **Fender Stratocaster** ce a făcut istorie în muzică!

Cum ai dedus probabil deja, premiul cel mare este o chitară **Fender '65 Stratocaster** donată de **Manuel Savu (Trupa)** – chitară cu un "palmares" ce include peste 500 de concerte live și mai multe albume de studio ("Am cântat alături de Malmsteen pe ea că știe să cânte singură «Far Beyond the Sun!»").

Detalii despre chitară:

Fender Fat Stratocaster '65 culoarea Vintage White, rosewood fingerboard, doze DiMarzio Dual Sound Bridge, Fender Middle și Lace Sensor Neck, Floyd Rose Original bridge. Pentru mai multe detalii (și poze) vizitați site-ul Trupa la <http://www.trupa.ro> (secțiunea "Manu – echipament scena & studio").

Pentru a participa, trebuie întâi de toate să ai cel puțin 21 de ani – doar concursul are ca scop promovarea tinerelor talente, nu?

Pentru a-ți demonstra talentul, va trebui să ne trimiți o melodie instrumentală – din orice gen muzical – în care tu improvizezi la chitară electrică.

Acompaniamentul poate fi de orice fel, inclusiv negativul de la o melodie cunoscută, dar chitara trebuie să fie cântată de tine. Vrem, cu alte cuvinte, să auzim cât de mult feeling ai, cât de melodic cântă și cât de curată este tehnica ta la chitară.

Și în final, pentru a nu ne lungi prea mult dar totuși lăsându-ți timp să te pregătești corespunzător, melodia ta trebuie să ajungă la noi în format digital (MP3, WMA sau OGG) până la data de 1 noiembrie 2005. Detaliile despre cum ne poți trimite melodia vor fi publicate în curând.

Juriul nostru - format din **Manuel Savu (Trupa)**, **Valter Popa** și **Doru Borobeică (Iris)** precum și **Felix Bârcă (Sahara)**, **Adrian Cearnău** și **Adrian Lici (H.B.)** din partea **rgc.ro** - va analiza toate melodiile intrate în concurs și, dacă ești cu adevărat talentat (și, de ce nu, un pic norocos?), vei fi ales printre cei 6 finaliști care vor fi invitați la București pentru finala concursului.

După interpretarea live, în fața juriului, a melodiilor trimise – această "probă de foc" - se va decide clasamentul final.

Dacă juriul te va alege drept câștigător, vei primi chitara electrică Fender Stratocaster pusă la bătaie de **Manuel Savu**. Tot ce-ți cerem (sub contract, ai grijă!) este să nu dai din posesia ta chitara primită ca premiu.

Ceilalți finaliști vor primi de asemenea premii consistente, anunțate la o dată ulterioară.

Ce poți face pe moment? Întâi de toate, să te apuci serios de studiu! Iar apoi, să revii cât poți de des pe **www.rgc.ro** pentru a afla noi detalii despre concurs!

Mult succes!
Manuel Savu
& echipa **rgc.ro**

REGULAMENTUL CONCURSULUI DE CHITARĂ

1. Intrarea în concurs se face prin atașarea unei melodii în secțiunea special creată pentru concurs pe forumul RGC.

2. Un concurent poate participa cu o singură melodie care, din momentul atașării pe forum, este finală și nu mai poate fi modificată sau înlocuită.

3. Fișierul ce conține melodia va fi în format digital (.mp3, .ogg sau .wma). Denumirea fișierului se va face după modelul [Nume]_[Prenume] - [Numele_Melodiei].[extensie] (de exemplu: Popescu_Ion - La_Mare.mp3).

4. Mesajul la care este atașată melodia trebuie să conțină următoarele date:

- numele și prenumele complete din buletin;
- data nașterii;
- un mini-CV care să conțină: "vechime" la chitară, influențe, stiluri de muzică preferate, etc.
- detalii în privința modului cum a fost înregistrată melodia (de unde provine negativul (a se vedea punctul 6), sculele folosite, software-ul de înregistrare/editare/mixare).

5. Pentru a participa la concurs concurentul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- trebuie să nu fi împlinit 22 de ani până la data intrării în concurs;
- să nu activeze/să fi activat într-o formație ce s-a lansat deja pe piața muzicală românească sau internațională (aici sunt incluse și formațiile ce activează în underground dar susțin/au susținut concerte). Prin cele de mai sus se înțelege că participantul la concurs nu trebuie să fie muzician profesionist și să nu aibă ca sursă de venit cântatul.

6. Melodia cu care un concurent se înscrie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie instrumentală (să nu conțină voce);
- chitara solo să fie înregistrată de concurent pe chitară electrică;
- partea de chitară solo să fie o compoziție proprie (originală) a concurentului;
- melodia trebuie să aibă o durată de aprox. 3 minute (să nu depășească 4 minute);

Acompaniamentul poate veni din orice sursă. Poate fi de asemenea compus și înregistrat de concurent, dar poate reprezenta și o melodie sau un fragment dintr-o melodie cunoscută sau poate proveni dintr-un MIDI (inclusiv scris în Guitar Pro).

7. Prin participare concurentul este de acord ca melodia cu care intră în concurs să fie distribuită public pe Internet sau pe alte canale de distribuție în scopuri necomerciale.

8. Membrii juriului nu pot participa la concurs. Aceștia sunt: **Manuel Savu (Trupa), Valter Popa (Iris), Doru Borobeică (Iris), Felix Bărcă (Sahara), Adrian Cearnău (H.B), Adrian Lici (H.B.)**, ultimii trei din partea **rgc.ro**.

9. După analizarea melodiilor de către juriu vor fi aleși 6 finaliști. Aceștia vor fi invitați în luna decembrie să dispute finala la București executând live în fața juriului melodiile cu care au intrat în concurs. Pentru aceasta organizatorii le vor pune la dispoziție la cerere orice este necesar (chitare, efecte, amplificare, linie de redare a negativului).

10. Finaliștii sunt obligați să se prezinte la finală cu buletinul pentru a se face verificarea identității și a vârstei. În cazul constatării unor neconcordanțe cu datele declarate la înscriere, concurentul în cauză va fi descalificat.

11. După ce finaliștii interpretează melodiile, juriul va decide un clasament final și se vor acorda premiile.

- În cazul în care finaliștii sunt extrem de apropiați ca valoare și juriul nu îi poate departaja, aceștia vor susține o probă suplimentară. Modul de desfășurare și conținutul ei vor fi comunicate pe loc finaliștilor.

12. Premiul I (**chitara Fender Stratocaster**) va fi înmănat câștigătorului odată cu semnarea unui contract prin care acesta se obligă să nu înstrăineze chitara în nici un fel.

- Premiile II și III vor consta în diferite efecte de chitară. Acestea vor fi anunțate la o dată ulterioară pe siteul **rgc.ro**.

PRIN PARTICIPAREA LA CONCURS, PARTICIPANȚII SUNT DE ACORD CU PREZENTUL REGULAMENT.

RECOMANDĂRI

RGC
by cearny

GMX212 V-TONE

SCOR harmonycentral.com

- Site producator www.behringer.com
- Utilizare 8.9 (35 raspunsuri)
- Calitatea sunetului 8.9 (37 raspunsuri)
- Rezistenta 8.2 (26 raspunsuri)
- Service & Garantie 6.8 (20 raspunsuri)
- Nota finala 8.9 (35 raspunsuri)

PRET music123.com **260 USD**

Fender

G-DEC

SCOR harmonycentral.com

- Site producator www.fender.com
- Utilizare 8.7 (17 raspunsuri)
- Calitatea sunetului 8.8 (16 raspunsuri)
- Rezistenta 9.6 (10 raspunsuri)
- Service & Garantie 9 (9 raspunsuri)
- Nota finala 9.2 (17 raspunsuri)

PRET music123.com **267 USD**

TONELAB

SCOR harmonycentral.com

- Site producator www.voxamps.co.uk
- Utilizare 9.2 (57 raspunsuri)
- Calitatea sunetului 8.8 (58 raspunsuri)
- Rezistenta 8.4 (31 raspunsuri)
- Service & Garantie 6.3 (16 raspunsuri)
- Nota finala 9.1 (52 raspunsuri)

PRET music123.com **299 USD**

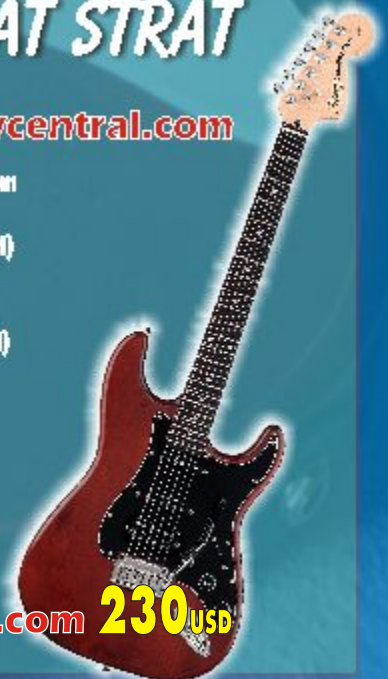
Squier

STANDARD FAT STRAT

SCOR harmonycentral.com

- Site producator www.squierguitars.com
- Caracteristici 7.4 (27 raspunsuri)
- Calitatea sunetului 7.8 (28 raspunsuri)
- Finisaj 7.4 (28 raspunsuri)
- Rezistenta 8.2 (26 raspunsuri)
- Service & Garantie 5.7 (10 raspunsuri)
- Nota finala 8.1 (28 raspunsuri)

PRET music123.com **230 USD**

Calculatorul MULTIEFFECT

PREAMBUL

Articolul de față nu se vrea în nici un mod un ghid exhaustiv. El este doar un ghid orientativ prin lumea plină de programe dedicate chitarei.

SĂ SE FACĂ LUMINĂ...

Studiu de caz:

Gigi după lupte seculare ce au durat cam până în adolescență face diverse vrăji (asupra bunicii, pisicii și eventual părinților și altor forțe malefice) și își cumpără o chitară electrică. Cum viteazul Gigi trăiește în România, banii lui se termină odată cu achiziționarea chitarei și nu mai are bani și de un amplificator cu care să își poată încânta vecinii și prietenii. Rămas în pană, Gigi nu disperă și își îndreaptă ochii spre singurul aparat capabil din casă să reproducă sunete ceva mai complexe: calculatorul.

AICI ÎL LĂSĂM PE GIGI ȘI TRECEM LA TREABĂ

Ingrediente absolut necesare:

- 1) Chitară electrică
- 2) Cablu de instrument
- 3) Adaptor jack mare mic
- 4) Calculator cu placă de sunet

Ingrediente opționale (se adaugă după gust):

- 1) Preamp
- 2) Efecte diverse

MOD DE PREPARARE

Vom studia doar platforma Windows atât de răspândită printre chitariști. Există și alternative Mac sau Linux însă acestea sunt altă mâncare de pește și vor fi tratate (cândva) în alt articol.

Se introduce cablul în chitară și apoi cablul în intrarea plăcii de sunet. Placa de sunet are două intrări de regulă (presupunem că lucrăm cu o placă de sunet modestă, fie separată fie

integrată pe placa de bază) una pentru microfon și una line-in. Intrarea de microfon (mic-in) are un preamplificator (care preamplifică semnalul introdus până la un nivel potrivit prelucrărilor). Intrarea line-in nu beneficiază de această preamplificare. La început vom fi tentați să introducem chitara în mic-in însă lucrul astă nu e neaparat recomandat. Datorită disperării fabricantului să obțină un produs cât mai ieftin preamplificatorul nu este tocmai performant (la fel ca și convertorii analog digital și digital analog). De aici veți obține mult cunoscutul zgomot de fond (sau fâșâit). Intrarea de linie nu beneficiază de preamplificare și dacă dispuneți de un preamp separat se recomandă folosirea ei.

CU URECHILE CIULITE

Să trecem la partea interesantă. Folosind anumite programe putem prelucra sunetul introdus în calculator (întocmai ca un multiefect) și astfel obținem efectele mult dorite : distorsiune, reverb, chorus, flanger, compresare, limitare, egalizare și câte și mai câte.

Vom prezenta în cele ce urmează câteva softuri mai populare ce tratează aceasta problemă.

Guitar FX Box

<http://www.guitar-fxbox.com/>

O opțiune foarte populară printre chitariștii (foarte) amatori. Programul este mic (are doar 500k) și este destul de primitiv. Efectele sunt aproape utilizabile însă departe de a avea cea mai mică urmă de profesionalism. Ideea este laudabilă însă implementarea cam lăsa de dorit. Sunetul produs are o puternică amprentă digitală mai ales pe distorsiune (acolo unde ne doare cel mai tare). Distorsiunea uneori cam prea brutală este neconvingătoare. Câteva lucruri interesante despre el:

- 10 efecte (printre care distorsiune, reverb, flanger, chorus, phaser, tremolo)
- Tuner integrat
- Posibilitate de înregistrare directă sau înregistrare suprapusă cu un negativ

Alta bila neagră este legată de configurarea greoaie. Deși ai parte de o groază de opțiuni și de slidere îți va lua ceva timp până vei ajunge la un sunet „bunicel”. Programul este shareware iar în versiunea trial nu poți înregistra peste negativ iar lungimea înregistrării este limitată la 20 de secunde. Timpul de procesare continuă este de asemenea limitat la 4 minute. Se pot salva preseturi însă este greu să găsești preseturi făcute de alții pe Internet. Comunitatea din jurul softului

este foarte firavă (ca să nu zic inexistentă). Se pot face diverse artificii tehnice pentru a înregistra direct într-un soft multitrack însă în opinia mea nu prea are rost.

O școală utilă uneori și educativă prin multitudinea de setări. Departe însă de ceva serios.

Guitar FX 3

<http://guitarfx.net/>

Program motorizat de reclame. Programul este gratuit și nu impune nici o limitare însă va trebui să suportați niște reclame pe ecran cât timp el rulează. Este ceva mai mare decât precedentul (1.6MB) și mai apropiat de ideea de multiefect. Spre deosebire de Guitar Fxbox, Guitar FX 3 îți dă voie să îți setezi cum dorești ordinea în care se succed diversele efecte. Partea frumoasă la Guitar FX3 este că poți alege mai multe componente ce sa le activezi/dezactivezi dupa bunul plac. Astfel îmi pot face un sunet ala la Gilmore punând mai întâi compresor, apoi un delay și un reverb. Dacă mă supăr puțin, pun și ceva drive și scot delayul și gata bluesul. Astfel se pot succeda simultan până la 16 componente. În opinia mea sunetul produs este net peste Guitar FXBox. Cu toate acestea ne lovim de o problemă ce ne va bântui mult timp de acum încolo... latența. Există un timp mort între momentul în care lovesc coarda și momentul în care aud sunetul procesat în boxă. Dacă v-aș spune ca e de cam 50 - 100 - 200 milisecunde veți râde de mine și veți zice ca sunt prea pretențios. Adevărul este că se simte și devine deranjant mai ales pe porțile de ritm unde te încurci foarte rău. Acum vine partea bună: preseturile. De pe pagina producătorului se pot descărca preseturi făcute de utilizatori de Guitar FX 3. Unele sunt mai bune, altele sunt mai proaste, unele au denumiri sugestive (metallica - good one) sau mai puțin sugestive (john best so far). În cazul în care doriți să salvați un preset el se va salva pe pagina producătorului și alți utilizatori îl vor

putea accesa. Alt lucru frumos legat de GuitarFX 3 este grupul de discuții de pe www.yahoo.com unde puteți găsi un fel de best of presets și un loc unde puteți pune întrebări, discuta cu alții etc.

Este nevoie de un calculator cu un procesor destul de potent (700MHz +) pentru a vă putea bucura în întregime de acest program. Problemele de latență, reclamele și stabilitatea îi scad mult din atractivitate. Este o alegere bună în cazul în care vreți să vedeți ce fac diverse efecte și cum sună combinate. Pe partea de recording nu vă așteptați la mari minuni; programul habar n-are de multi-track și din câte mi-am dat eu seama nu se poate conecta în nici un mod decent la un astfel de editor audio.

Vom lua o mica pauză să vorbim despre durerea noastră a chitariștilor calculatoriști, adică latența (sau delay cum îi zic „francezii”). E nevoie de un procesor rapid și de o placă de sunet bună pentru a înfrange acest balaur cu mâinile goale. Totuși firma Steinberg Media Technologies s-a gândit la această problemă și a adus ca soluție numita ASIO (Audio Stream In/Out). Aceasta este o tehnologie ce ocolește mixerul Windowsului oferind astfel latențe scăzute și o reproducere fidelă a sunetului. Această tehnologie dă voie producătorilor de hardware să scrie driveri optimizați. Pentru suport ASIO inclus în driverii plăcii de sunet trebuie să scoatem niște dolari din buzunar (poate din cei ce i-am economisit pentru amplificator) și lucrul ăsta nu ne încântă deloc. Se pare că și alții au simțit lipsa asta și un german pe nume Michael Tippach a realizat un set de driveri adiționali numit Asio4All (adica ASIO pentru toata lumea) ce aduce ASIO pe orice placă de sunet bună sau mai puțin bună. Folosiți cu pricepere, acești driveri minimizează latența până la limita imperceptibilității. Dacă inițial vorbeam de delay de sute de milisecunde cu ASIO4All avem parte de latente de 5-30 milisecunde. Chiar și la 30 de milisecunde simțim un disconfort însă este incomparabil mai bine față de starea inițială. Cu Asio4all putem vorbi deja de procesare în timp

real și rezultate semi- profesionale (e posibil să exagerez puțin ;))

Să trecem la softuri mai „potente”...

Guitar Rig

http://www.nativeinstruments.de/index.php?id=guitarrig_us

Guitar Rig intră în categoria softurilor scumpe. Pe lângă program pachetul mai vine și cu o pedală conectabilă la portul MIDI (sau gameport) al calculatorului. Cu această pedală putem controla preseturile softului

exact ca o pedală obișnuită a unui multiefect. Pretul softului se învarte undeva la amețitoarea suma de 400\$ dar să trecem la fapte.

Guitar Rig vine în mai multe arome. Prima este varianta de sine stătătoare, un program precum GuitarFXbox sau GuitarFX3. A 2-a este versiunea plugin (VST, DirectX) ce poate fi utilizată împreună cu un editor audio multitrack (cubase, mackie tracktion, adobe audition și multe altele). Guitar Rig poate fi folosit și fără a activa suportul ASIO însă rezultatele sunt absolut dezamăgitoare. Zgomote de fond aiurea, latență incredibil de mare și ocupare a procesorului sunt câteva din lucrurile ce îl fac greu de iubit fără ASIO. O data ce selectam ASIO treaba se schimbă și ne dăm seama că avem de a face cu altă categorie de soft. A prezenta complet Guitar Rig în câteva rânduri sau chiar câteva pagini nu este posibil. Multitudinea de efecte, de moduri de combinare, de setări și de opțiuni este destul de mare și cu toate acestea Guitar Rig este un soft foarte ușor de folosit!

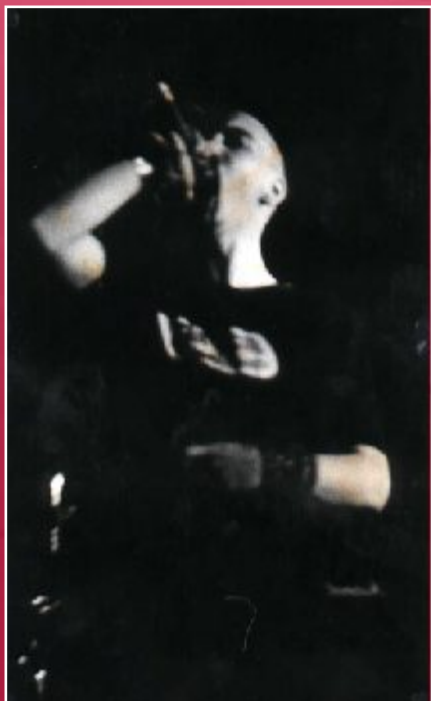
NU-METAL

ÎNTE EXTAZUL MUZICII ȘI PIERDEREA ÎN TEHNICITATE

În vremurile tulburi prin care trecem, când muzica este o mare afacere și se cântă prea puțin din plăcere, poate cel mai blamat stil muzical al rock-ului este așa zisul nu-metal (sau rap metal), stil nou, avangardist și mai ales cu pretenții în ceea ce privește succesul muzical ca stil sau chiar ca tehnicitate din partea instrumentiștilor. Dincolo de gusturile personale, care nu trebuie să influențeze în mod negativ muzica (cu M mare), trebuie ca orice ascultător de muzică să accepte ideea că muzica este muzică înainte de toate iar evoluția ei este un fapt de necontestat. Diferența dintre generații este întotdeauna mare și mai ales ireversibilă (exemplu se află chiar la noi în țară, unde niste "bătrâni" încă "conduc" muzica și formații de mare valoare, indiferent de stilul muzical practicat se pierd pe drum din cauza ingoranței acestor bătrâni, sau, mai rău, a fricii de a aduce ceva nou, progresiv), același lucru îl manifestă orice generație față de o alta mai tânără. Personal, am crescut cu Metallica și Iron Maiden, trecând prin stilurile mai agresive apoi ca Pantera, Sepultura, am ajuns la doom metal, ca în momentul în care m-am apucat de muzica să ajung și la Dream Theater, Savatage, etc. Trebuie să fim de acord că un rocker care se respectă acoperă o mare plajă de stiluri ale rock-ului. Nu-metalul are marea vină de a se situa într-o zonă mai mult sau mai puțin "crossover", se vrea o combinație de stiluri așa zise "la modă" iar singurul lui păcat este însuși noul care îl aduce. Acest articol se vrea o dezbatere a valorii muzicale a stilului, o analiză, sper calitativă, a formațiilor care îl reprezintă și mai ales să încercăm să aflăm răspunsul la o întrebare care chinuie pe mulți ascultători de rock: este acest stil valoros muzical și mai ales, instrumentiștii care îl cântă au valoare mare (adică pot fi puși în galeria marilor basiști, chitariști, "tobari", vocali) sau se poate spune că e un "kitch"?

În primul rând să luăm chitariștii, deoarece chitara este fără îndoială simbolul rock-ului, instrumentul care a dat și dă în continuare lumii o prea largă gamă de sunete, fără a scăpa din vedere factorul uman (a se vedea muzica disco care se face pe calculator, adică de fapt o face calculatorul). De apreciat la chitariștii acestui stil este în primul rând inventivitatea. Dacă un chitarist nu este Malmsteen, Petrucci sau Satriani asta nu înseamnă că nu este bun. Rapiditatea este doar o parte a tehnicii chitării fără a fi o calitate necesară pentru a

cânta o muzică bună. În aceeași categorie intră blues-ul sau jazzul, stiluri care nu implică rapiditate iar instrumentiștii care le abordează sunt fără îndoială dintre cei mai buni. Nu trebuie uitat că majoritatea jazz-manilor sunt instrumentiști titrați, școliți (majoritatea fiind absolvenți de conservator, școli de muzică etc.). Deci rapiditatea nu este un factor STRICT necesar pentru a face un rock de calitate. Inventivitatea acestor chitariști se manifestă prin folosirea unor tehnici noi, majoritatea acestor tehnici bazându-se pe progresul tehnic pe care îl are lumea și implicit muzica (a se citi scule). Fără îndoială, acest stil folosește cele mai ciudate sunete ale rock-ului, cea mai largă paletă de sunete și efecte întâlnite în muzica rock. Într-un interviu, chitaristul WES BORLAND de la Limp Bizkit a fost întrebant în legătură cu înregistrarea ultimului album (pe vremea aceea Chocolate Starfish And The Hot Dog Flavored Water) cât din acel album este făcut pe chitară. Reporterul era încurcat de mulțimea de efecte și sampling-uri care erau pe melodii. Răspunsul lui Borland a fost următorul: (traducere) "Multe din sunetele pe care le credeți samplete sunt de fapt chitări, în speță efecte de chitară, dar la care am lucrat cam vreo 3 luni." Deci crearea efectelor a durat 3 LUNI. Este oricum o treabă de inventivitate, oricum ar fi luată. Revenind la acest stil, se apelează, tehnic vorbind, la diferite acordaje, toate în general mai joase decât cel american sau european, ceea ce face ca anumite pasaje din acest stil, mă refer aici la categoria riff-uri sau "părțile agresive" să fie mult mai dure, mai "grele" ca sunet decât multe alte stiluri recunoscute oficial ca dure (death metal, trash, etc.). De asemenea majoritatea chitariștilor noi folosesc foarte mult chitări cu 7 corzi, pentru a îngroșa sunetul riff-urilor. Din punct de vedere tehnic, folosirea unor asemenea scule presupune mai mulți bani decât la procesoarele multiefect, dar trebuie să recunoaștem că sunetul este mult mai bun (cei care au cântat pe stații și pedale sau stații cu efect de rack, cunosc acest lucru).

ADI MANOLOVICI

GRUP

Înger și Demon

- guitar tab -

INGER SI DEMON
As recorded by ADI MANOLOVICI GROUP
(Released as a Single in 1996)

Transcribed by ADI MANOLOVICI
Music and Lyrics by ADI MANOLOVICI
Arranged by ADI MANOLOVICI

Intro (4 bars)
Verse (8 bars)
Middle (8 bars)

This page contains the first three sections of the guitar tab: Intro (4 bars), Verse (8 bars), and Middle (8 bars). Each section includes a single melodic line and a bass line. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The arrangement includes various chords and rhythmic patterns typical of the song.

INGER SI DEMON - ADI MANOLOVICI GROUP Page 2 of 2

Chorus (8 bars)
Solo (8 bars)

This page contains the final two sections of the guitar tab: Chorus (8 bars) and Solo (8 bars). The Chorus section features a driving bass line and a melodic line with some bends. The Solo section is a melodic lead with various techniques like bends and vibrato. The page concludes with a double bar line.

INGER SI DEMON - ADI MANOLOVICI GROUP Page 3 of 3

Verse (8 bars)
Middle (8 bars)
Chorus (8 bars)
Solo (8 bars)

This page contains the final three sections of the guitar tab: Verse (8 bars), Middle (8 bars), and Chorus (8 bars). The Verse section continues the melodic and bass lines from the previous page. The Middle section features a more complex rhythmic pattern. The Chorus section is a driving, energetic part of the song. The page concludes with a double bar line.

CONTINUARE IN PAG. 19

REMEMBER ÎNTÂLNIREA RGC NR. 2

